

Warszawa, 9 kwietnia kwiecień 2018 r.
KL/122/35/AM/2018

Pan
Andrzej Misiołek
Przewodniczący Komisji Infrastruktury
Senat RP

Szanowny Panie Przewodniczący,

W nawiązaniu do prac parlamentarnych nad rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 770), w załączeniu przekazuję szczegółowe uwagi Konfederacji Lewiatan.

Według pierwotnych założeń nowelizacja miała przynieść nowe otwarcie na efektywne wykorzystanie nowoczesnych technologii w sektorze telekomunikacyjnym. Co istotne, zmiany miały wpisywać się w kierunki rządowej Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju, w tym m. in. upowszechnienie udziału elektronicznego obiegu dokumentów w obrocie gospodarczym (*Paperless*). Niestety w toku prac projekt został stopniowo zdominowany nowymi obowiązkami, które będą bardzo uciążliwe dla samych Konsumentów, a wobec przedsiębiorców telekomunikacyjnych, spowodują zmniejszenie konkurencyjność ich branży, która powinna mieć możliwość bycia najbardziej nowoczesną i przyjazną.

W dobie powszechności Internetu, a także przyzwyczajień Konsumentów, którzy liczą na szybki, wygodny sposób dostępu do dóbr i usług, zadziwiające jest wprowadzanie dodatkowych utrudnień, poprzez np. zniesienie dzisiejszego wygodnego i chętnie wybieranego przez Klientów trybu zmiany umowy przez telefon, czy wprowadzenia obowiązku przekazywania regulaminów i cenników w formie papierowej każdorazowo, gdy klient zawiera umowę w formie pisemnej. Oznacza to, że nawet jeśli Klient zawierający w ten sposób umowę zażyczy sobie otrzymania cennika i regulaminu na e-mail, nie będzie mógł otrzymać tych dokumentów elektronicznie, jako że nowela przewiduje, że musi otrzymać je w formie papierowej.

Naszym zdaniem przyjęte w sejmie zmiany wydają się nie respektować prymatu woli Konsumenta i w sytuacji, gdy Klient przyjdzie do salonu i zażyczy sobie umowy tradycyjnej (na papierze) to nawet jeśli regulamin i cennik będzie chciał otrzymać mailem lub na innym trwałym nośniku, to i tak zgodnie z nowym prawem operator będzie musiał mu wręczyć „obowiązkowy zestaw papierowy”.

Ten brak elastyczności i możliwości wyboru po stronie Konsumenta był wskazywany przez Konfederację, jako niezgodny z powszechnymi przyzwyczajeniami Klientów, nieekologiczny, nieekonomiczny i anty-nowoczesny. Obecnie (jeszcze na podstawie obowiązującego prawa) nie ma przeszkód, aby wzorce umowne (regulamin i cennik stanowiące nawet ok. 30 -70 stron, co także wynika z przepisów prawa) były po prostu dostarczane na trwałym nośniku, co jest powszechnym rozwiązaniem nie tylko na rynku telekomunikacyjnym, ale również bankowym, czy ubezpieczeniowym.

Najważniejszymi kwestiami, które wymagają szczególnej uwagi Szanownej Komisji, są więc:

- Po pierwsze, umożliwienie Konsumentowi wyboru zarówno samej formy umowy, ale i również sposobu dostarczenia obowiązkowych dokumentów w postaci regulaminu i cennika (art. 59 PT i art. 61 ust. 4);
- Po drugie, przyjęte regulacje wykraczające ponad ustawę o prawach konsumenta (np. art. 56a), która jest implementacją Dyrektywy UE, gdzie nakłada się nadmiarowe obowiązki, które mogą prowadzić do konieczności wysyłania każdorazowo nagrania każdej rozmowy (a nie na żądanie), obok oczywiście dokumentów związanych z zawartą finalnie umową;
- Po trzecie chcielibyśmy wskazać na sens pozostawienia preferowanego dzisiaj przez Abonentów procesu zmiany umowy z dotychczasowym operatorem przez telefon (przyjęte wykreślenie obowiązującego dzisiaj art. 56 ust. 6-9), tym bardziej, że do projektu nie zostało przygotowane uzasadnienie, ani żadna analiza w OSR.

Odnosnie regulacji Premium Rate zawartych w proponowanej w noweli, to nie kwestionując samej potrzeby wprowadzenia zmian w tym zakresie, zwracamy uwagę, że w żaden sposób nie rozwiązują systemowo rzeczywistych problemów konsumenckich na rynku takich usług. Wynika to głównie z tego, że przewidziane mechanizmy de facto nie obejmują i nie sankcjonują działań rzeczywistych oszustów, a wręcz przeciwnie pozwalają im nadal bezkarnie działać.

Z poważaniem,

Henryka Bochniarz
Prezydent Konfederacji Lewiatan

Załącznik: Szczegółowe uwagi Konfederacji Lewiatan do ustawy o zmianie ustawy - Prawo telekomunikacyjne oraz o zmianie niektórych innych ustaw (druk senacki nr 770)

Uwagi do ustawy zostały przedstawione przez Konfederację Lewiatan w układzie tematycznym.

I. PAPERLESS

1) Art. 1 pkt 3 lit. d) projektu nowelizacji, zmieniający brzmienie art. 56 ust. 6-9 poprzez ich wykreślenie.

KL proponuje powrót do brzmienia z treści projektu z dnia 20 października 2017 r., który zakładał pozostawienie przedmiotowych regulacji z pewnymi zmianami.

Na uwagę zasługuje fakt, że przedmiotowa i niezwykle istotna dla abonentów oraz przedsiębiorców zmiana nie została uzasadniona formalnie w projekcie.

Od 2014 r. obowiązująca w ustawie – Prawo telekomunikacyjne procedura zmian umowy w trakcie jednej, nagrywanej oraz udostępnianej na żądanie rozmowy telefonicznej nie powodowała problemów rynkowych. Proponowane wykreślenie tzw. trybu telefonicznego zmian będzie powodowała przede wszystkim szereg uciążliwości dla samego Konsumenta, jak i dla dostawców usług.

Ponadto istnieje obawa, że takie podejście pogorszy istotnie sytuację abonenta, nie tylko w wymiarze efektywności i sprawności procesu, ale również narazi na niepotrzebne ryzyka ze strony podmiotów łamiących już dzisiaj istniejące regulacje.

2) Art. 1 pkt 4 nowelizacji, dodający art. 56a.

Propozycja zmiany:

„Art. 56a. W przypadku **umowy zawieranej z konsumentem**, gdy oświadczenia woli składane są w formie dokumentowej, dostawca usług utrwała i dostarcza treść **zapropionowanych** i uzgodnionych warunków umowy **lub potwierdzenie zawarcia umowy oraz oświadczenie abonenta o związaniu się tymi warunkami** na trwałym nośniku w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2017 r. poz. 683 i 2361), zwanym dalej „trwałym nośnikiem”.”;

alternatywnie postulujemy o wykreślenie zupełne tego przepisu, ponieważ ustawa o prawach konsumenta w sposób wyczerpujący reguluje i gwarantuje bezpieczeństwo Konsumenta w różnych sektorach, w tym na rynku telekomunikacyjnym.

Uzasadnienie:

- obowiązki w zakresie przekazywania konsumentowi informacji przed zawarciem umowy oraz potwierdzenia zawarcia umowy, w tym jej warunków w tzw. kanałach zdalnych w wyczerpujący sposób reguluje ustawa o prawach konsumenta – każdy dodatkowy wymóg taki jak przekazywanie nagrania rozmowy bez żądania konsumenta oznacza odstępstwo od dyrektywy 2011/83/UE o prawach konsumenta;
- jest to sprzeczne z dyrektywą 2011/83, która przewiduje jedynie potwierdzenie uzgodnionych warunków – nie zaś procesu ich uzgadniania (UPK nie wymaga utrwalania i dostarczania zaproponowanych warunków umowy oraz oświadczeń abonenta);
- jedną z konsekwencji wprowadzenia takich zmian może być konieczność wysyłania każdorazowo nagrania każdej rozmowy (a nie na żądanie), a oprócz tego oczywiście dokumentów związanych z zawartą finalnie umową.
- w tym przypadku również nie istotne są – na gruncie projektu - preferencje i oczekiwania Abonenta, ponieważ będzie on musiał je otrzymać.

Brak jest również problemu społecznego wymagającego wprowadzenia tak rozszerzonego obowiązku.

3) Art. 1 ust. 5 nowelizacji, zmieniający brzmienie art. 59 PT oraz art. 1 ust. 9 pkt. a) projektu nowelizacji, zmieniający brzmienie art. 61 ust. 4 PT

Propozycja zmiany:

„Art. 59. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych określający w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dane, o których mowa w art. 56 ust. 3 pkt 6-8 lub 10-21, jest obowiązany podać ten regulamin do publicznej wiadomości poprzez publikację na swojej stronie internetowej i dostarczać nieodpłatnie abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej najpóźniej wraz z umową o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, na trwałym nośniku ~~w postaci odpowiadającej formie w jakiej zawarta została umowa~~, a także na ~~każde~~ jego żądanie, na piśmie na wskazany adres korespondencyjny lub drogą elektroniczną.”

lub alternatywnie:

„Art. 59. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych określający w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dane, o których mowa w art. 56 ust. 3 pkt 6-8 lub 10-21, jest obowiązany podać ten regulamin do publicznej wiadomości poprzez publikację na swojej stronie internetowej i dostarczać nieodpłatnie abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej najpóźniej wraz z umową o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie w jakiej zawarta została umowa, ~~lub na żądanie abonenta a także na każde jego żądanie~~, na piśmie ~~na wskazany adres korespondencyjny lub drogą elektroniczną~~.”

„Art. 61. 4. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany podać cennik do publicznej wiadomości poprzez publikację na swojej stronie internetowej i dostarczać nieodpłatnie abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej najpóźniej wraz z umową o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, na trwałym nośniku ~~w postaci odpowiadającej formie w jakiej zawarta została umowa~~, a także na ~~każde~~ jego żądanie, na piśmie na wskazany adres korespondencyjny lub drogą elektroniczną.”

Uzasadnienie:

Proponowane przez ustawodawcę przepisy nakazują przekazywanie regulaminu i cennika, a więc dominującej części dokumentów przekazywanych Klientowi – stanowiących nawet ok. 30 -70 stron - tylko w formie w jakiej została zawarta umowa. Tym samym, jeśli umowa będzie zawarta na papierze to klient nie będzie mógł otrzymać tych dokumentów e-mailem, jako pdf, na CD, pendrivie, czy innym trwałym nośniku, bo zawsze operator będzie zobowiązany przekazać je w formie pisemnej. Zastosowanie tej samej formy dla wzorców umownych, jakim są regulamin i cenników nie znajduje uzasadnienia. Nie ma przeszkód, aby były one po prostu dostarczane na trwałym nośniku. Należy podkreślić, iż takie rozwiązanie zostało zastosowane, chociażby w ustawie o prawach konsumenta, która obecnie jest już stosowana przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Ponadto w niektórych sektorach, np. bankach, czy ubezpieczeniach, umowy lub regulaminy i cenniki są przekazywane elektronicznie bez żadnych tego typu przeszkód. W konsekwencji takiego rozwiązania, operatorzy krajowi sprzedający usługi, często identyczne do tych oferowanych przez globalnych dostawców (Netflix, Amazon), będą musieli oferować je w sposób dużo mniej przyjazny i wygodny dla Klienta (wciąż przede wszystkim papierowy).

Proponujemy więc wykreślenie w projekcie nowelizacji, zarówno z art. 59 ust. 1, jak i art. 61 ust. 4 PT, określenia „... w postaci odpowiadającej formie w jakiej zawarta została umowa”.

Zmiana polega na usunięciu formy przypisanej do umowy dla przekazania wzorców umownych, jakimi są regulaminy i cenniki. Brak jest bowiem uzasadnienia do tworzenia całkowicie nowej, sektorowej regulacji dotyczącej formy/postaci dostarczania regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych. Taka modyfikacja praktycznego zastosowania trwałego nośnika – odmienna od obowiązującej w ustawie o prawach konsumenta – stawia przedsiębiorców telekomunikacyjnych w gorszej sytuacji od innych uczestników rynku.

Istotą trwałego nośnika, w przypadku jego stosowania, może być niezależność jego formy czy postaci od formy czy postaci umowy. Takie rozwiązanie daje przedsiębiorcom możliwość tworzenia nowoczesnych rozwiązań w zakresie obsługi klientów. Związanie trwałego nośnika z formą / postacią umowy będzie rozwiązaniem bardzo negatywnie wpływającym na obecnie funkcjonujące systemy obsługi klientów.

Podkreślenia wymaga również, że przedsiębiorcy telekomunikacyjni wdrożyli postanowienia ustawy o prawach konsumenta, która obowiązuje już około 4 lat. Drastyczna zmiana definicji trwałego nośnika wyłącznie dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych jest nieuzasadniona oraz może powodować wzrost

kosztów prowadzenia działalności telekomunikacyjnej. W uzasadnieniu projektu nie wskazano powodu tworzenia *lex specialis* wyłącznie dla rynku telekomunikacyjnego.

Ponadto warto również wykreślić słowo „każde”, gdyż zgodnie z brzmieniem przedmiotowych artykułów regulamin i cennik muszą zostać dostarczone Abonentowi przy zawarciu umowy. Wprowadzanie słowa „każde” żądanie może sprawić, iż operator nie będzie mógł odmówić w żadnej sytuacji (nawet uporczywego działania) wydania wielokrotnego tych samych dokumentów na papierze, a które zostały już dostarczone Abonentowi. Taka regulacja wydaje się nadmiarowa, zarówno z perspektywy przepisów PT, jak i UPK.

- 4) Art. 1 ust. 7 pkt. a) i b) projektu nowelizacji, zmieniający brzmienie Art. 60 a ust. 1, 1b i 1c PT oraz Art. 1 ust. 9 pkt. a) i b) projektu nowelizacji, zmieniający brzmienie Art. 61 ust 5, 5a i 5b PT

Propozycja zmiany:

Art. 60 a ust. 1, 1b i 1c – dostarczanie regulaminów w przypadku zmian:

„1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych:

1) ~~doręcza dostarcza~~ abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, na trwałym nośniku ~~w postaci odpowiadającej formie w jakiej zawarta została umowa~~, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 1b ~~lub 1c~~,

2) ~~doręcza na piśmie dostarcza na trwałym nośniku~~ abonentowi niebędącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, który udostępnił adres ~~korespondencyjny~~ zgodnie z ust. 1a, na ten adres, treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, ~~chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 1b~~, oraz

3) podaje do publicznej wiadomości poprzez publikację na swojej stronie internetowej treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych

- z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie. Okres ten może być krótszy, jeśli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.

1a. Abonent niebędący stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej w celu otrzymywania, w określonych w ustawie przypadkach, informacji i zawiadomień, może udostępnić adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny podobnego

środka porozumiewania się na odległość, o ile dostawca usług umożliwi korzystanie z takiego środka.

~~1b. Na żądanie abonenta, który udostępnił adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny podobnego środka porozumiewania się na odległość, o których mowa w ust. 1a, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, na wskazany przez abonenta adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość.”~~

~~1c.~~ Na żądanie abonenta będącego stroną umowy zawartej w formie **pisemnej** elektronicznej lub dokumentowej dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, na piśmie na wskazany adres korespondencyjny.”

Art. 61 ust 5, 5a i 5b PT - dostarczanie cenników w przypadku zmian:

„5. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych:

- 1) **doręcza dostarcza** abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej treść każdej proponowanej zmiany w cenniku **na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie w jakiej zawarta została umowa**, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 5a **lub 5b**,
- 2) **doręcza dostarcza na trwałym nośniku** abonentowi niebędącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, który udostępnił adres **korespondencyjny** zgodnie z art. 60a ust. 1a, na ten adres, treść każdej proponowanej zmiany w cenniku, **chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 5a**, oraz
- 3) podaje do publicznej wiadomości poprzez publikację na swojej stronie internetowej treść każdej proponowanej zmiany w cenniku

- z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie. Okres ten może być krótszy, jeśli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji zmiany w cenniku, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tej zmiany w życie.

~~5a. Na żądanie abonenta, który udostępnił adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny podobnego środka porozumiewania się na odległość, o których mowa w art. 60a ust. 1a, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza treść każdej proponowanej zmiany w cenniku, drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta adres poczty elektronicznej, lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość.~~

~~5b.~~ Na żądanie abonenta będącego stroną umowy zawartej w formie **pisemnej**, elektronicznej lub

dokumentowej, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza treść każdej proponowanej zmiany w cenniku na piśmie na wskazany adres korespondencyjny.

Uzasadnienie:

Projekt przewiduje obowiązek powiadomienia abonenta o proponowanych zmianach wzorców umownych w postaci odpowiadającej formie w jakiej zawarta została umowa. Powyższa zmiana sprawia, że idea „paperless” w tym zakresie w praktyce staje się fikcją. Większość abonentów zawierała umowy w formie pisemnej, w związku z tym – nawet pomimo zawarcia aneksu w formie dokumentowej – dostawca będzie nadal zobowiązany do doręczania abonentowi powiadomień wyłącznie w postaci papierowej. Tego problemu nie rozwiązuje możliwość wyrażenia przez abonenta stosownej zgody na doręczanie powiadomień drogą elektroniczną.

Istotne jest, aby nie ograniczać w sektorze telekomunikacyjnym możliwości wykorzystania trwałego nośnika. Znane z innych sektorów dostarczanie zmian we wzorcach umownych np. na płytach CD lub innych trwałych nośnikach wydaje się właściwym kierunkiem zmniejszającym ilość korespondencji papierowej oraz uelastyczniających proces. Kwestię nieprzesądzania postaci regulaminu i cennika (również uwagi do art. 59 ust. 1) oraz dążąc do uproszczenia regulacji proponujemy poniższe brzmienie, które w naszej ocenie w żaden sposób nie wpływa na stopień ochrony abonentów. Przyjmując tę wersję zasadne jest usunięcie ust. 1c (dla regulaminów) oraz 5b (dla cenników), ponieważ ust. 1b i 5a zapewniają zawsze możliwość otrzymania wersji papierowej na żądanie klienta. Ponadto w praktyce, operator będzie mógł użyć trwałego nośnika innego niż papier tylko np. w przypadku podania przez abonenta adresu e-mail, gdy nie będzie dysponował takim adresem pozostanie jako trwały nośnik w postaci papieru, ale także płyty CD lub pendriva. W przypadku użytkowników prepaid, będzie możliwość zastosowania trwałego nośnika adekwatnego do podanego przez Abonenta adresu - *zgodnie z art. 60a ust. 1a.*

II. KONTROLE I KARY

1) Art. 1 pkt 28 projektu ustawy

zakłada zmianę brzmienia art. 201 ust. 1 Pt:

Art. 201

1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 199, stwierdzono, że podmiot podlegający kontroli, zwany dalej „podmiotem kontrolowanym”, nie wypełnia odnoszących się do niego obowiązków wynikających z przepisów lub decyzji wydanej przez Prezesa UKE, Prezes UKE:

1) nakłada karę, o której mowa w art. 209, niezależnie od prowadzonego wobec tego podmiotu postępowania pokontrolnego lub

2) wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa podmiot kontrolowany do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień.

(...)

KL proponuje usunięcie proponowanej zmiany.

Uzasadnienie:

Planowana nowelizacja art. 201 PT umożliwia, w razie wykrycia przez UKE nieprawidłowości w trakcie kontroli, nałożenie kary niezależnie od zakończenia postępowania kontrolnego (m.in. przedstawienia przez UKE zaleceń pokontrolnych oraz ich wykonania/ustosunkowania się do nich przez operatora lub inny podmiot podlegający kontroli). Obecnie operator lub inny podmiot podlegający kontroli, u którego wykryto nieprawidłowości, może je usunąć w trakcie postępowania kontrolnego w następstwie zaleceń pokontrolnych i jeżeli tego dokona, nieprawidłowe działanie nie podlega penalizacji. Po nowelizacji, nawet usunięcie nieprawidłowości w trakcie postępowania kontrolnego nie będzie chroniło przed karą.

Nowelizacja pozbawia operatora lub inny podmiot podlegający kontroli możliwości skorygowania przez niego swojej działalności w zakresie nieprawidłowości wykrytych w trakcie kontroli, w sposób umożliwiający zapobieżenie nałożeniu kary.

Jeżeli podmiot permanentnie dokonuje naruszeń wówczas zgadzamy się, iż działanie mające na celu działania wychowawcze jest wskazane, wszak jeżeli podmiot nie usunie nieprawidłowości i tak może się narazić na nałożenie kary na podstawie art. 209 PT. Stosowanie kary prewencyjne uznajemy za przesadne, obawiamy się stosowania jej w sposób nadmiarowy.

Propozycja wypacza instytucję „kontroli” na gruncie prawa administracyjnego, która umożliwia kontrolowanemu podmiotowi dokonanie poprawy w reakcji na zdefiniowane zastrzeżenia organu kontrolującego, bez obawy o nałożenie kary w razie dostosowania się do zaleceń pokontrolnych. Oprócz tego w sposób nieuzasadniony poszerza ona zakres uznaniowości Prezesa UKE oraz w sposób radykalny pogarsza przewidywalność prowadzenia działalności gospodarczej. Wynika to z faktu, że Prezes Urzędu będzie samodzielnie decydował czy nałożyć karę czy wydać zalecenia pokontrolne i w jakiej kolejności to zrobić. Ustawa nie określa dla Prezesa UKE żadnych wskazówek ani przesłanek do takiej decyzji. Powyższe pozostaje w sprzeczności z zasadą pewności prawa. Należy zauważyć, iż dotychczasowa treść ustawy prawo telekomunikacyjne przewiduje rozwiązania pozwalające na efektywne egzekwowanie przestrzegania obowiązków wynikających z prawa lub decyzji przez uczestników rynku.

Ponadto, w uzasadnieniu do Projektu (str. 13) wskazano, iż zgodnie z ustaloną linią orzecniczą w obecnym stanie prawnym istnieją dwa tryby nakładania kar, tj. tryb samoistny, niewymagający wcześniejszego postępowania kontrolnego (art. 209 Prawa telekomunikacyjnego) oraz w tryb z art. 201 Prawa telekomunikacyjnego, który przewiduje możliwość nałożenia kary w przypadku niedostosowania się kontrolowanego do zleceń pokontrolnych. Tym samym Prezes UKE już w obecnym stanie prawnym – co potwierdza uzasadnienie Projektu – dysponuje narzędziami prawnymi, które pozwalają na nakładanie kar pieniężnych, również bez konieczności prowadzenia kontroli.

Nie można się zgodzić z nieuprawnionym stwierdzeniem, zawartym w uzasadnieniu Projektu, iż *niektóre podmioty mogą - nawet umyślnie - dokonywać naruszeń, mając świadomość, że jest duże prawdopodobieństwo, że jeżeli Prezes UKE stwierdzi nieprawidłowość, to dojdzie do tego właśnie w wyniku kontroli*. Biorąc pod uwagę, iż – jak wykazano powyżej i potwierdzono w uzasadnieniu Projektu – Prezes UKE może nałożyć karę pieniężną bez konieczności prowadzenia kontroli (na podstawie art. 209

Prawa telekomunikacyjnego), założenie, że racjonalny przedsiębiorca dokonywałby świadomych naruszeń prawa, licząc, na to, że naruszenie zostanie wykryte w toku kontroli, a nie na podstawie informacji uzyskanych przez Prezesa UKE poza postępowaniem kontrolnym, jest nie do zaakceptowania. Każdy przedsiębiorca telekomunikacyjny musi się liczyć i liczy się z możliwością zastosowania przez Prezesa UKE kompetencji wynikających z art. 209 Prawa telekomunikacyjnego.

Konfederacja Lewiatan, KL/122/35/AM/2018

member of **BUSINESSEUROPE**

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel. (+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

